

Στίχ. Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ἦχος β' Δ

Δ Λα- ὅς δυσ-σε- βή-ης καὶ πα- ρά-α- α- νο-μος,

ἵ-να τί με- λε- τᾷ- α- α κε-ε- ε- ε-νὰ; ἵ-να τί τὴν

ζω- ἤν τῶν ἀ-α-πά- α-αν-των, θα- νά-τῳ

κα-τε- δί- ι- κα- α- α- σε; Μέ- ε-γα-α- α θα- α-αὐ- μα-α!

Δ ὅ-τι ὁ Κτί-στης τοῦ Κό-σμου, εἰς χεῖ-ρας ἀ- νό-ο-ο-μων

πα- ρα- δί- ι- ι- δο-ο- ο- ο-ται, καὶ ἐ- πὶ ζύ- λου

ἄ- νυ-ψοῦ-ου-ται-αι ὁ φι- λάν- θρω- ω- ω-πος, ἵ-να τοὺς ἐν

Α- δῆ δε-σμώ-τας ἐ- λευ-θε-ρώ- ω- ση, κρά- α- α- ζο-ο- ο- ον-τας·

Μα-α-κρό-ο-θυ-υ-με- ε Κύ- υ- ρι- ι- ε-ε δό- ο- ο- ζα- α- α σοι
· ΜΠ 7/229